

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de
Adminstrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a județului Bihor

Str. Dimitrie Cantemir nr. 2b
Oradea
Tel : 0259 433 050
Fax : 0259 433 055

DECIZIA Nr. .... din 2010
privind soluționarea contestației formulate de
SC "X" SRL din Z
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor
sub nr. Z

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Bihor prin adresa nr. Z cu privire la contestația formulată de SC "X" SRL din Z, prin avocat Z, împotriva Deciziei de impunere nr. Z privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Deciziei de măsuri privind măsurile stabilite de organele de control nr. Z.

Obiectul contestației îl constituie măsurile dispuse de organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor prin Decizia de impunere nr. Z emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. Z, privind respingerea la rambursare a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei și plata la bugetul de stat a sumei de Z lei, reprezentând:

- Z lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Z lei - majorări de întârziere aferente.

Contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art. 207(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la registratura generală a Direcției Generale a Finanțelor Publice Bihor sub nr. Z fiind repartizată Activității de Inspecție Fiscală spre întocmirea dosarului și a referatului cu propuneri de soluționare.

Procedura fiind îndeplinită Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să soluționeze pe fond contestația depusă conform art. 209(1) lit. a) din Codul de procedură fiscală.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. Z și a Raportului de inspecție fiscală nr. Z întocmite de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală Bihor, SC "X" SRL aduce următoarele argumente:

- susține că potrivit Codului fiscal român, operațiunile de leasing sunt poziționate la categoria prestărilor de servicii, conform art. 129 alin. 3 lit.a din Codul fiscal, care prevede că: “prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt: a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing ...”;

- menționează că prin actele adiționale nr. Z și Z la Contractele de leasing financiar nr. Z, respectiv Z, contractele de leasing au fost cedate de către societate domnului A la datele de Z și Z, iar prin actul adițional nr. Z la Contractul de leasing financiar nr. Z, contractul de leasing a fost cedat de către societate doamnei B la data de 2009;

- precizează că cesiunea drepturilor de proprietate asupra autoturismelor Z, Z și Z, nu a fost transferată către utilizator SC „X” SRL, deci operațiunea nu reprezintă o livrare de bunuri așa cum au considerat organele de inspecție fiscală care în mod eronat au încadrat deducerea TVA aferentă ratelor de leasing la livrare de bunuri și pentru care avea obligația colectării TVA;

- consideră că potrivit normelor metodologice pentru aplicarea art. 149 Codul fiscal „... Data la care bunul se consideră achiziționat din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/ utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locator/ finanțator”;

- arată că pe perioada în care a dedus taxa aferentă ratelor de leasing autoturismele au fost folosite exclusiv în interesul societății, pentru aprovizionare, preluare clienți de la și spre aeroport și gară, pentru publicitate prin inscripționarea siglei, etc.;

- potrivit pct. 7 alin.(3) din H.G. 44/ 2004 ”Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanțatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanțatorul, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operațiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleași obligații ca și cedentul în ceea ce privește taxa.”

În consecință, solicită anularea în totalitate a Deciziei de impunere nr. Z, a Raportului de inspecție fiscală nr. Z și a Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de control nr. Z și totodată, aprobarea rambursării sumei de Z lei pe perioada mai sus menționată.

II. Urmare a solicitării la rambursare a soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei din decontul de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare pe luna iunie 2010 depus de SC “X” SRL din Z sub nr. Z, prin Decizia de impunere nr. Z privind

obligățiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. Z, organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Bihor au constatat următoarele:

- în data de Z societatea a cedat contractul de leasing financiar nr. Z încheiat cu finanțatorul SC C SA pentru autoturismul Z către asociatul A, cu titlu gratuit, în condițiile în care pe perioada ..... 2006 – ..... 2009 aceasta și-a exercitat dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei;

- în data de Z a cedat contractul de leasing financiar nr. Z pentru autoturismul Z, preluat de la SC Z SRL, în favoarea aceluiași asociat Z, de asemenea cu titlu gratuit, pe perioada ..... 2006 – ..... 2009 aceasta deducând taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei;

- în data de Z a cedat autoturismul Z care făcea obiectul contractului de leasing financiar nr. Z în favoarea doamnei B din Z, cu titlu gratuit, pe perioada ..... 2007 – ..... 2009 societatea exercitându-și dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de Z lei;

- în data de .....2009 a achiziționat în leasing un autoturism Z în baza contractului de leasing financiar nr. Z, pe care l-a încredințat spre utilizare asociatului A, în mod gratuit și pentru care pe perioada ..... 2009 – ..... 2010 și-a exercitat dreptul de deducere a TVA în sumă de Z lei.

În baza documentelor prezentate și a notei explicative dată organelor de inspecție fiscală de către administratorul societății, d-na Dale Lucia, aceste autoturisme au fost puse la dispoziția altor persoane, respectiv a asociatului societății, domnul A și a doamnei B, în mod gratuit, fără a calcula și colecta TVA dedusă inițial în sumă totală de Z lei pentru ratele de leasing aferente acestor autoturisme.

De asemenea, operațiunile de cedare a acestor mijloace fixe nu au fost înregistrate în contabilitate, acestea figurând în listele de inventariere, bilanța de verificare și bilanțul contabil la .....2009 și în bilanța de verificare încheiată la data de .....2010, autoturismele în valoare totală de Z lei regăsindu-se în contul 2133 în patrimoniul societății, fără a putea fi prezentate organelor de control.

Pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată au calculat majorările de întârziere aferente în sumă de Z lei.

III. Având în vedere cele constatate de organele de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, precum și documentele aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

SC "X" SRL cu sediul în Z, str. Z nr. Z, jud. Z, este înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului Z sub nr. Z, are codul de înregistrare

fiscală Z și are domiciliul procedural ales la Cabinet de avocat Z în Z, str. Z nr. Z, ap. Z.

Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor este investită să se pronunțe asupra taxei pe valoarea adăugată în sumă de Z lei aferentă ratelor de leasing financiar achitate în perioada 2006 - 2010 pentru autoturismele puse la dispoziție cu titlu gratuit asociatului A de SC "X" SRL, din care: TVA respinsă la rambursare în sumă de Z lei și de plată în sumă de Z lei.

În fapt, în cursul anului 2009 SC "X" SRL a cedat cu titlu gratuit către asociatul A contractele de leasing financiar nr. Z, nr. Z și nr. Z pentru Z autoturisme Z, pentru care a dedus în perioada 2006 – 2009 taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de Z lei (Z lei + Z lei + Z lei) din facturile emise de finanțatorul SC Z, fără să calculeze și să colecteze la momentul cedării taxa pe valoarea adăugată dedusă inițial.

Totodată, în luna ..... 2009 societatea a achiziționat în leasing financiar în baza contractului nr. Z un autoturism Z pentru care a dedus în perioada ..... 2009 – ..... 2010 taxa pe valoarea adăugată în sumă de ..... lei, autoturismul fiind încredințat spre utilizare tot asociatului Z, cu titlu gratuit.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. b din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede că:

“(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri cu plată următoarele operațiuni:

[...]

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.”

Potrivit prevederilor legale de mai sus, punerea gratuită la dispoziție altor persoane a unor bunuri mobile pentru care la achiziționare societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă, constituie livrare de bunuri și este operațiune impozabilă pentru care se colectează taxa pe valoarea adăugată.

Ca atare, pentru cedarea în favoarea asociatului a contractelor de leasing financiar și a folosinței celor Z autoturisme, contestatoarea avea obligația să colecteze TVA aferentă, dedusă pe perioada plății ratelor de leasing 2006 – 2010, **în sumă totală de Z lei**, obligație neîndeplinită de către societate.

De subliniat este că în timpul inspecției fiscale parțiale, organele de inspecție fiscală au solicitat administratoarei d-na Z dovada existenței autoturismelor la sediul societății întrucât în bilanțul de verificare încheiat la Z acestea erau în patrimoniul societății, însă din nota

explicativă dată rezultă că autoturismele nu se află la sediul SC „X” SRL fiind cedate asociatului Cristodor Teodor și d-nei Cristodor Iuliana, după cum urmează:

- Z a fost cedat în favoarea d-lui A la data de 2009;
- Mercedes Benz ML a fost cedat în favoarea d-nei Cristodor Iuliana la data de 2009;
- Z a fost cedat în favoarea d-lui A la data de 2009;
- Z se afla la d-nul A – asociat la SC X SRL.

Suținerea petentei conform careia drepturile de proprietate asupra autoturismelor Z, Z, Z și Z nu au fost transferate către SC „X” SRL, de unde ar rezulta că operațiunea nu reprezintă o livrare de bunuri, nu poate fi reținută în favoarea petentei atâta vreme cât sumele stabilite suplimentar de plată au fost calculate conform prevederilor art. 128 alin. (4) lit. b din Legea nr. 571/ 2003 privind Codul fiscal, tocmai pentru că cedarea înainte de scadență (2 săptămâni de zile) a contractelor de leasing financiar prevede expres transferul de proprietate al autoturismelor, utilizatorul, în cazul de față, SC „X” SRL fiind tratat din punct de vedere fiscal ca proprietar având posibilitatea de a cumpăra bunurile la momentul expirării contractelor, așa cum este prevăzut chiar la definirea termenilor de la art.7 din Codul fiscal.

Pe cale de consecință, deoarece SC „X” SRL și-a exercitat dreptul de deducere pentru TVA în sumă de Z lei aferentă autoturismelor în cauză și nu a colectat TVA la cedarea acestora, rezultă că organele de inspecție fiscală în mod legal au stabilit că aceasta nu îndeplinește condițiile legale pentru rambursarea TVA în sumă de Z lei și are de plată TVA în sumă de Z lei.

În ceea ce privește majorările de întârziere în sumă de Z lei aferente taxei pe valoarea adăugată în cauză, rămân de plată în sarcina contestatoarei, fiind calculate în baza prevederilor art. 115(1) și 116(1), devenite art. 119(1) și 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și ale Legii nr. 210/ 2005 cu privire la stabilirea cotei majorărilor de întârziere și dobânzilor datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

În acest sens, la art. 119(1) și art. 120(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere.

[...]

Art. 120. - (1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv."

Referitor la contestația formulată împotriva Dispoziției nr. Z privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală, precizăm că este în competența Activității de Inspecție Fiscală Bihor în calitate de organ emitent al acesteia, în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

"(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente."

Față de cele reținute, în raport cu actele normative enunțate în cuprinsul deciziei și în temeiul art. 210(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/ 2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulată de SC "X" SRL din Z, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Bihor conform procedurii legale în termenul legal prevăzut de Legea contenciosului administrativ nr. 554/ 2004.

director executiv

